

שחיקה וחוסן בקרב עובדי בית חולים בתקופת מלחמה

תמר שלום, גילה היימס, מיכל מקל, אבי מגיד

רקע

עובדי מערכת הבריאות מתמודדים עם עומס רגשי מתמשך במסגרת מתן טיפול מורכב, דבר המעמיד אותם בסיכון גבוה לשחיקה. חוסן נפשי עשוי לסייע להם להתמודד בהצלחה עם אירועים מלחיצים, לרבות מצבי חירום.

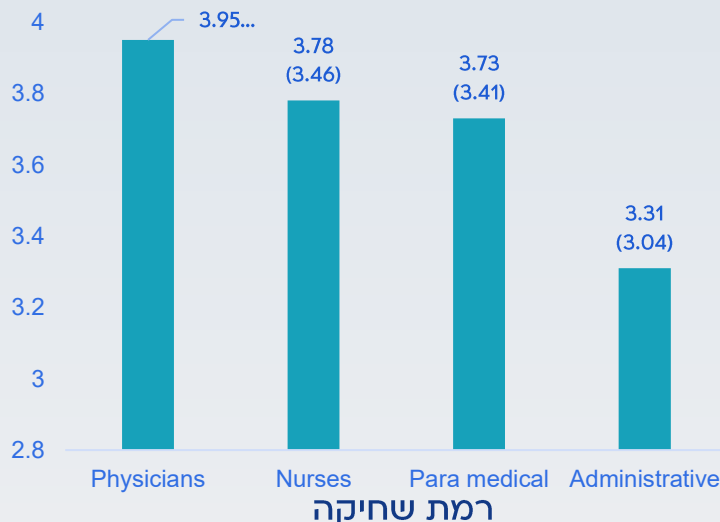
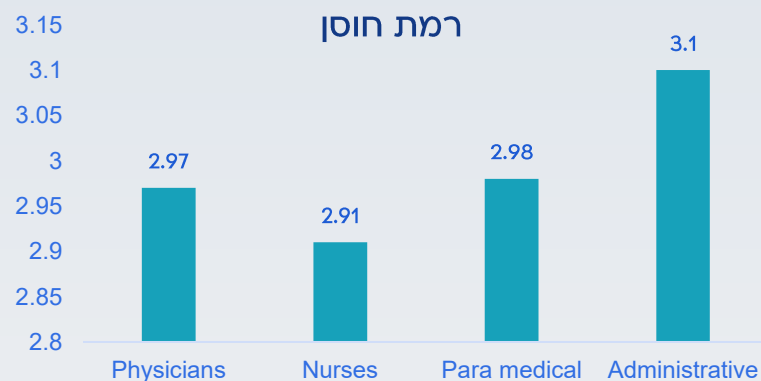
מטרת המחקר

מטרת מחקר זה היא לבחון את רמות השחיקה והחוסן בקרב עובדי בית חולים בתקופת מלחמה, תוך השוואה בין מחלקות וסקטורים בבית החולים בהתאם למאפיינים אישיים, וכן לזהות את מדדי התוצאה המרכזיים של שחיקה ואת גורמי החוסן בהשוואה לתוצאות סקרים קודמים (של משרד הבריאות).

שיטות

מחקר חתך שכלל סקר מקוון, אנונימי וסגור בקרב 482 עובדי בית החולים רמב"ם, בין החודשים אפריל - מאי 2024.

תוצאות

מסקנות והמלצות

רמות השחיקה היו גבוהות במיוחד בקרב נשים, עובדים צעירים, עובדים במשמרות לילה ובקרב מי שאינם בתפקידי ניהול, בדומה לממצאים ממחקרים קודמים. רופאים ואחיות הציגו רמות שחיקה גבוהות יותר לעומת סקטורים אחרים, בעיקר בשל עומס עבודה, קבלת החלטות קריטיות ותנאי עבודה מאתגרים, וכי רמות השחיקה היו גבוהות יותר בהשוואה לסקרי משרד הבריאות משנים קודמות, ככל הנראה על רקע מאפייני תקופת המלחמה. במקביל, נמצא כי רמת החוסן הכללית הייתה גבוהה, עם יתרון לגברים ולרופאים, וכי חוסן נקשר למאפיינים אישיים כגון יכולת התמודדות עם לחץ, שמירה על רוגע ותמיכה אישית וארגונית. המחקר מדגיש את חשיבותם של גורמים ארגוניים, תפקיד המנהלים הישירים ותוכניות התערבות ממוקדות להפחתת שחיקה ולחיזוק חוסן, במיוחד בחירום.

